

na ochranu dobrej povesti, keďže zapísanie mien žalobcov do zoznamu v napadnutých aktoch protiprávne zničilo ich postavenie v sýrskej spoločnosti, v ich okruhu priateľov, v náboženskej komunite a voči ich obchodným partnerom.

Žaloba podaná 25. júla 2012 — Plantavis a NEM/Komisia a EFSA

(Vec T-334/12)

(2012/C 311/11)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Plantavis GmbH (Berlín, Nemecko) a NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Nemecko) (v zastúpení: T. Büttner, Rechtsanwalt)

Žalovaní: Európska komisia a Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú:

— zrušiť zákazy nariadenia (ES) č. 1924/2006 ⁽¹⁾ v spojení s nariadením (EÚ) č. 432/2012 ⁽²⁾ a Registrom Európskej komisie pre povolené a nepovolené zdravotné tvrdenia.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobcovia zakladajú svoj prvý žalobný dôvod na tvrdení, že európsky zákonodarca nemá právomoc na vydanie napadnutého nariadenia.

Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že nariadenia č. 1924/2006 a č. 432/2012, ako aj Register výživových a zdravotných tvrdení Únie o potravinách by protiprávne zasiahli do právnych nárokov potravinárskeho sektora, ktoré sú chránené ako základné právo, ako aj do práva spotrebiteľov a zainteresovaných odborníkov na informácie. V tejto súvislosti žalobcovia predovšetkým tvrdia, že zákazy výživových a zdravotných tvrdení stanovené napadnutým nariadením sú neprimerané. Toto platí najmä na zákaz použitia vecne výstižných zdravotných tvrdení ako napríklad „lepšia biologická dostupnosť“. Okrem toho nie sú nariadenia vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa, keďže EFSA a Komisia neurčili pochopiteľnú, transparentnú a jednotnú líniu pre stanovenie vedeckých štandardov. Žalobcovia okrem toho namietajú nediferencované nerovné zaobchádzanie s rôznymi látkami a potravinárskymi podnikmi.

Zákazy nie sú ani nevyhnutné, keďže už podľa smernice 2003/13/ES ⁽³⁾ a nariadenia (EÚ) č. 1169/2011 ⁽⁴⁾ je vo všetkých členských štátoch zakázané robiť klamlivú reklamu na potraviny.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, s. 9).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 432/2012 zo 16. mája 2012 o povolení určitých zdravotných tvrdení o iných potravinách, ako sú tie, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 136, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Komisie 2003/13/ES z 10. februára 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica č. 96/5/ES o potravinách spracovaných na báze obilnín a detskej potrave určenej pre dojčatá a malé deti (Ú. v. EÚ L 41, s. 33; Mim. vyd. 13/031, s. 132).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, s. 18).

Žaloba podaná 2. augusta 2012 — Evonik Degussa/Komisia

(Vec T-341/12)

(2012/C 311/12)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Evonik Degussa GmbH (Essen, Nemecko) (v zastúpení: C. Steinle, M. Holm-Hadulla a C. von Köckritz, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje:

— zrušiť rozhodnutie Komisie C(2012) 3534 final z 24. mája 2012 týkajúce sa odmietnutia žiadosti Evonik Degussa o dôverné spracovanie údajov v rozhodnutí vo veci COMP/F/38.620 — Peroxid vodíka a perborát — podľa článku 263 ods. 4 ZFEÚ,

— podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zaviazat Komisiu na náhradu trov konania žalobkyňi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 8 pôsobnosti vyšetrovateľa⁽¹⁾ a práva žalobkyne na riadnu správu vecí verejných a práva byť vypočutý.

Na tomto mieste žalobkyňa namieta, že vyšetrovateľ nepreskúmal jej zásadné námietky proti zverejneniu. Tým neodhadol rozsah svojich právomocí a povinností a porušil článok 8 pôsobnosti. Keďže ani vyšetrovateľ, ani iný orgán Komisie nepreskúmal a nezohľadnil žalobkyňou prednesené zásadné námietky proti plánovanému zverejneniu, žalobkyňa zastáva názor, že Komisia opomenula preskúmať všetky relevantné aspekty jednotlivého prípadu. Tým porušila Komisia zásadu riadnej správy vecí verejných a účinného práva byť vypočutý (článok 41 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie).

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

K tomu sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie vo vzťahu k námietkam prednesených žalobkyňou proti zverejneniu rozšíreného znenia rozhodnutia. To isté platí pre odôvodnenia Komisie a verejný záujem na zverejnení rozšíreného znenia skoro päť rokov po vydaní pôvodného nedôverného znenia.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení z dôvodu porušenia služobného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ a článku 8 EDLP, ako aj kvôli nezachovaniu dôvernosti informácií, ktoré sa majú zverejniť.

— Žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdí, že pasáže, ktorých zverejnenie plánuje Komisia v rozšírenom nedôvernom znení rozhodnutia, sú chránené služobným tajomstvom a čiastočne obsahujú aj obchodné tajomstvá. Zverejnenie týchto informácií na internete porušuje práva žalobkyne na zachovanie služobného tajomstva.

— Ďalej žalobkyňa uvádza, že plánované zverejnenie informácií poskytnutých korunnými svedkami spadá do pôsobnosti článku 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1049/2001⁽²⁾ a že nariadenie ES č. 1/2003⁽³⁾ a pravidlá zhovievavosti⁽⁴⁾ obsahujú osobitné pravidlá prístupu k takým informáciám, ktoré boli poskytnuté korunnými svedkami. Preto podľa názoru žalobkyne existuje podľa judikatúry Európskeho súdneho dvora (rozsudky Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. s. I-5885, a z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob,

C-404/10 P, zatiaľ neuverejnený v Zbierke) domnienka, že zverejnenie týchto informácií porušuje obchodné záujmy žalobkyne, ako aj účel vyšetrovacej činnosti Komisie. Osobitý verejný záujem na zverejnení týchto informácií treba teda osobitne preukázať. Keďže podľa žalobkyne vyšetrovateľ toto opomenul, dopustil sa zjavne nesprávneho posúdenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení legitímnej dôvery žalobkyne a zásady právnej istoty.

Žalobkyňa na tomto mieste uvádza, že Komisia porušila zamietnutím žiadosti o dôverné spracovanie a rozhodnutím zverejniť sporné znenie rozhodnutia zásadu ochrany legitímnej dôvery. Žalobkyňa sa od podania žiadosti o zhovievavosť spoliehala na dôvernosť poskytnutých informácií. Svoju dôveru oprela o oznámenia o zhovievavosti a ustálenú prax Komisie a zastáva názor, že táto dôvera je hodná ochrany. Porušenie zásady ochrany dôvery vyplýva okrem toho z toho, že Komisia už v roku 2007 zverejnila konečné nedôverné znenie rozhodnutia a akceptovala v ňom prania žalobkyne na začíernenie. Žalobkyňa tvrdí, že nie je daný právny základ a ani vecné dôvody pre dodatočnú zmenu tohto rozhodnutia.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení požiadavky obmedzenia účelu.

V rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že použitie informácií poskytnutých korunnými svedkami pre informovanie verejnosti porušuje obmedzenie účelu týchto informácií, ktoré je stanovené v článku 28 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a bode 48 oznámenia Komisie o pravidlách prístupu k dokumentácii⁽⁵⁾. Toto platí predovšetkým vtedy, ak sa takéto použitie uskutoční viac ako 6 rokov po skončení správneho konania.

(1) Rozhodnutie predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcií a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, s. 29).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

(3) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102] [ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

(4) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3).

(5) Oznámenie Komisie o pravidlách prístupu k dokumentácii Komisie v prípadoch podľa článkov 81 [ES] a 82 [ES], článkov 53, 54 a 57 Zmluvy o EHP a nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Ú. v. EÚ C 325, s. 7).